

СУЧАСНІ МЕТОДИКИ АУГМЕНТАЦІЇ ОПОРНОЇ КІСТКИ НА ХІРУРГІЧНИХ ЕТАПАХ ДЕНТАЛЬНОЇ ІМПЛАНТАЦІЇ ЗА СКЛАДНИХ АНАТОМІЧНИХ УМОВ АЛЬВЕОЛЯРНОГО ВІДРОСТКУ ВЕРХНЬОЇ ЩЕЛЕПИ

Криничко Л.Р., Аветіков Д.С., Ставицький С.О., Криничко Ф.Р., Яценко І.В.

ВДНЗУ «Українська медична стоматологічна академія», м. Полтава,

Стоматологічна клініка «Кринички», м. Київ, Україна

Значна частина оперативних втручань як в реконструктивній черепно-щелепно-лицевій хірургії так і в практичній хірургічній стоматології в теперішній час виконується з використанням кістково-пластичних матеріалів. Різні методи пластики кісткових дефектів при горизонтальній та вертикальній атрофії альвеолярного паростку щелеп мають ті чи інші переваги, але не завжди спричиняють позитивні результати, котрі б задовольняли високі вимоги сучасної реконструктивної стоматології.

Для прогностично обґрунтованого вибору методики аугментації опорної кістки щелеп назріла нагальна необхідність розробки диференційного вибору оптимального способу остеопластики.

Особлива увага при проведенні даного дослідження була прикута до підбору оптимального аугментату в залежності від локалізації дефекту на етапах підготовки кісткового ложа до дентальної імплантації. Для заміщення дефіциту об'єму щелеп нами використовувався виключно аутокістковий матеріал. Найбільш стабільні результати виникали при умові забору трансплантату безпосередньо біля місця аугментації. На наш погляд це пояснюється максимальною спорідненістю тканинних та клітинних елементів (органотопічністю) кісткової тканини.

Таким чином, для оптимізації оперативного збільшення об'єму кісткової тканини щелеп та збільшенню періоду реабілітації пацієнтів з адентією вважаємо за доцільне використовувати ауто кістковий графт в поєднанні з кістковими ауто

блоками, за необхідності. Гістотопографічними та біохімічними методами дослідження доведена обґрунтованість застосування органотопічного кісткового аутотрансплантату.